

"IK GROEIDE OP ZONDER VADER" | MARIJNE

Door WAT WAT jongerenreporter | 11-24 jaar

"Mijn verhaal begint in het derde leerjaar, wanneer we in de klas iets knutselen voor Vaderdag. Een klasgenootje vraagt me "Marijne, waar is jouw papa eigenlijk? Die heb ik nog nooit gezien." Dat was het eerste moment waarop ik besepte dat ik mijn eigen vader ook nog nooit gezien had."

"Ik ben opgevoed door enkel mijn moeder en grootmoeder. Krampachtig antwoordde ik dan maar op die klasgenoot dat mijn papa op reis was voor zijn werk. Toen ik die avond thuiskwam confronteerde ik mijn moeder hiermee. Zij legde uit dat ze een relatie had gehad met een man, maar dat hij haar destijds bedrogen had. Ze heeft toen besloten om van hem weg te gaan en heeft hem sindsdien niet meer gezien, dat is ook de reden waarom ik de achternaam van mijn moeder draag."

"Praten over mijn biologische vader was werd iets dat thuis niet werd gedaan. Mijn grootmoeder hield vol dat dat een onderwerp was dat ik thuis moest bespreken met mijn moeder maar zij wilde op geen enkele vraag antwoorden. Ik had geen naam noch foto of afkomst."

"Tot op de dag van vandaag weet ik niet wie mijn biologische vader is. Hij zou kan overleden kunnen zijn of enkele straten verder kunnen wonen, hij kan een nieuw gezin zijn opgericht hebben of heeft misschien geen besef van mijn bestaan."

"Als mijn eigen vader al niet van me kan houden, waarom zou een andere jongen dat wel doen?" Dat idee heeft er voor gezorgd dat ik mensen vaak op een afstand hield."

Marijne

"Je kan al wel raden dat dit littekens heeft achtergelaten. Littekens die ik doorheen mijn puberteit heb meegedragen. Zo was het voor mij enorm moeilijk om jongens toe te laten in mijn leven, aangezien ik met de overtuiging zat dat elke jongen mij zou verlaten."

"Als mijn eigen vader al niet van me kan houden, waarom zou een andere jongen dat wel doen?" Dat idee heeft er voor gezorgd dat ik mensen vaak op een afstand hield. Ik kende geen grijs, alles voor mij zwart of wit. Aantrekken en weer afstoten was voor mij erg gemakkelijk, zolang ik maar de eerste was die er een punt achter zette. Hierdoor zorgde ik ervoor dat ik niet opnieuw gekwetst werd, zoals in het verleden was gebeurd."

"Dit gevoel was nieuw en zo ontzettend puur, hier moest ik gewoon aan vasthouden."

PRAAT EROVER

Chat met JAC

Ma-vr: 13-19u.

Bezoek het forum van Awel

Deel je verhaal met leeftijdsgenoten of reageer op het verhaal van iemand anders.

Mail met JAC

Bel met Awel

Gratis en anoniem op 102. Ma-za: 16-22u. Het kan zijn dat je even in de wachtrij terecht komt.

Marijne

"Ik had altijd opnieuw dat ik in een bodemloze put aan het vullen was. Wanneer een jongen contact met me zocht, hemelde ik hem op. En daarna liet ik hem weer vallen. Dan ging ik door naar de volgende, waar zich hetzelfde scenario voordeed. Toch maakte dit me niet sterker, integendeel. Ik was wel degene die hen afwees maar toch voelde ik me er slechter en slechter bij. Het leek alsof hier nooit een einde aan zou komen."

"Tot ik mijn huidige vriend leerde kennen, iemand waar ik me echt voor openstelde. Al snel had ik hem verteld over mijn verleden en de moeilijkheden die het met zich meebrengt. Hij had hier begrip voor en op die manier durfde ik de echte Marijne te laten zien, het stiekem onzekere meisje die jongens op afstand hield. Hij was de eerste jongen die me een veilig gevoel bezorgde, iets wat ik in de lagere en middelbare school nooit had gekend. Dit gevoel was nieuw en zo ontzettend puur, hier moest ik gewoon aan vasthouden."

"Ondertussen zijn we al meer dan drie jaar samen en kan ik met trots zeggen dat ik me wel degelijk aan hem heb kunnen binden. Het is niet altijd makkelijk geweest en we hebben onze moeilijke momenten gehad. Maar door samen voor elkaar te vechten, zijn we er wel sterker uit gekomen."

"Toch moet ik eerlijk toegeven dat ik het nu nog moeilijk heb om met mannen alleen te zijn"

Marijne

"Toch moet ik eerlijk toegeven dat ik het nu nog moeilijk heb om met mannen alleen te zijn. Het kunnen vrienden zijn, collega's of kennissen, toch blijf ik me er ongemakkelijk bij voelen. Ik heb dan ook vooral vriendinnen. Er zitten en bijna geen jongens in mijn vriendengroep. Voor een paar uur kan ik wel alleen met een jongen zijn maar als het te lang duurt voel ik me ongemakkelijk en wil ik de situatie graag verlaten. Dat heb ik met alle jongens of mannen, behalve met mijn vriend."

"Zelf stel ik me wel vragen bij hoe de toekomst er uit zal zien. Wat als ik me hier niet over zal kunnen zetten? Wat als mijn vriend en ik uit elkaar zouden gaan? Gelukkig weet ik nu wel dat ik me kan binden. Zelf hou ik vast aan de gedachte dat, als ik het eenmaal één keer kan, ik het ook wel een tweede keer zal kunnen. En mijn biologische vader? Ik hoop dat, waar hij ook is, hij gelukkig is."

"Ongeacht of hij nu van mijn bestaan weet of niet, zelf ik neem ik het hem niet meer kwalijk. Mijn hele jeugd ben ik boos op hem geweest dat hij mij en mijn moeder in de steek heeft gelaten terwijl ik niet eens het volledige verhaal ken. Misschien zoek ik hem ooit eens op, misschien niet. Wie weet wat de toekomst brengt. Vandaag ben ik in ieder geval zeker dat ik ben uitgegroeid tot een sterke vrouw en dat is voor mij wat momenteel telt."

TEKST: Margot Gysbrechts FOTO: shannon VanDenHeuvel - Unsplash